

ÇOCUKLarda AKUT İSHAL VE TEDAVİ İLKELERİ

Emine Suskan*

1. İSHALİN TANIMI

İshal (diare) barsak peristaltizminin artması, emiliminin azalması, alışılmış günlük dışkı sayısı ve volumunun artması, yumuşak ve sulu dışkı çıkarılmasıdır.

Günlük dışkılama sayısının üçten daha sık ve normalden daha sulu olması ishal olarak nitelenir.

İshal gelişmekte olan ülkelerde her yıl milyonlarca çocuğun ölübüne yol açmaktadır, ülkemizde de 0 - 1 yaş grubu ölüm nedenlerinin üçüncü sırasında yer almaktadır.

Akut ishal, aşırı sıvı-elektrolit kaybıyla hastayı ölüme götürebilir. Ayrıca sık yineleyen ishaller malnutrisyona yol açan önemli bir faktördür. Malnutrisyonlu bir organizmada ise ishal daha ağır seyreden. Böylece kısır bir döngü oluşmaktadır.

2. Çocuklarda ishale yol açan nedenler Tablo I'de verilmiştir (2).

AKUT İNFEKSİYOZ İSHALLER

Akut ishal genellikle 2-7 gün sürer. 7-14 gün arası uzamış ishal, 14 günden sonra ise kronikleşmiş ishal olarak nitelenir.

Çocuklarda akut ishallerin yarıdan fazlası rotavirüslerla oluşmaktadır. Kişi süt çocuğu ishallerinde bu oran % 80'e kadar çıkar. Bakteriyel etkenlerin başında E. Coli gelmektedir.

Parazitler grubundan intestinal protozoalardan Giardia Lamblia ve Cryptosporidium kirli içme sularından kaynaklanan diarelerin başlıca nedenidirler. Entamoeba histolytica dünyanın her yerinde görülebilir. Özellikle sosyo-ekonomik standartların düşük olduğu bölgelerde endemiktir.

* A.Ü. Tıp Fakültesi, Çocuk Sağ. ve Hast. Anabilim Dalı Doçenti.

Tablo I : Çocuklarda İshal Etyolojisi

A — İNFEKSİYOZ İSHALLER :**1 — Viral İshaller**

- Human rotavirus
- Parvo - like viruslar
- Calci virus
- Astrovirus
- Adenovirus (enterik)
- Cytomegalovirus

2 — Bakteriyel İshaller

- Echerichia Coli
 - Enterotoksijenik E. Coli
 - Enteroinvaziv Coli
 - Enterohemorajik Coli
 - Enteroadheran Coli
- Salmonella
- Shigella
- Campylobacter Jejuni
- V. Cholerae
- V. Parahemolyticus
- Yersinia enterocolitica
- Clostridium perfringens

3 — Paraziter İshaller

- Giardia lamblia
- Entamoeba histolytica
- Cryptosporidium
- Balantidium Coli

4 — Mikozlar

- Candida albicans

5 — Parenteral (barsak dışı) nedenlere bağlı ishaller

- Otitis media
- Üriner infeksiyon
- Pnömoni
- Sepsis

6 — Stafilocoklarla oluşan gıda zehirlenmeleri

7 — Antibiyotiklere bağlı ishaller

B — NON - İNFEKSİYOZ İSHALLER

1 — Beslenme hataları

2 — Anatomik defektler

3 — Malabsorbsiyon sendromları

4 — Endokrin bozuklukları

5 — Neoplazmalar

6 — Diğerleri

Ulseratif kolit

Ulseratif kolit

Crohn hastalığı

İmmun yetmezlikler v.b.

3. PATOGENEZ

İshale yol açan mikroorganizmalar çeşitli fizyopatolojik mekanizmalar yoluyla etki gösterirler (2,5).

A — Noninflamatuar Mekanizma

İnce barsakta,

1 — Enterotoksin yapımı :

Enterotoksijenik E. Coli

V. Cholerae O-1 buna örnek verilebilir. Ajanın toksini ince barsaktan lümene aşırı su - elektrolit salınmasına yol açar. Dışkı sulu, genellikle kan, mukus içermeyen vasiftadır.

2 — Enterosit hasarı :

Parvo-like virus

G. Lamblia bu yolla etkir. Viloz enterositlerin infekte olması ile olgunlaşmış hücreler erken parçalanırlar. İltihap görülmez. Emilim bozulur, mobilite artar. Dışkı özelliği yukarıdaki gibidir.

Her iki tip de kışın fazla görülür.

B — İnflamatuar mekanizma

Kolon ve/veya ince barsakta mukoza invazyonu vardır.

Enteroinvaziv E. Coli

Salmonella

Shigella (ince ve kalın barsak tipi)

C. Jejuni

Y. Enterocolitica

E. Histolytica

Barsak hücrelerinde çoğalıp iltihabi reaksiyon yaratırlar. Dışkıda kan, mukus, iltihap hücreleri bulunur. Bu tip ishal yazın daha çok görülür.

Bunların dışında enteropatojenik ve enterohemorajik E. Coli türleri inflamatuar tipte, enteroadheran E. Coli ise enterotoksijenik tipte ishal yaparlar.

4. KLINİK BULGULAR

Akut ishalde klinik tablo etyolojiye ve hastalığın süresine göre değişebilir. En önemli komplikasyon sıvı ve elektrolit kaybı ile ortaya çıkan dehidratasyondur (Tablo II). Kusma, ateş, konvulsiyon, uzun süreli açlık, dehidratasyonla birlikte metabolik bozuklukları da arttırmır.

Tablo II : Akut İshalde Klinik Değerlendirme

ÖYKÜ	HAFIF (A)	ORTA AĞIRLIKTAKİ (B)	AĞIR (C)
Dışkı Sayısı	Günde 4	Günde 4 - 10	Günde 10 veya daha çok
Kusma	Yok veya az	Az - Orta	Çok sık
Susuzluk hissi	Yok veya az	Belirgin	İçemez
İdrar Miktarı	Normal	Azalmış koyu renk	Son 6 saatte yok
Fizik Muayene			
Genel Durum	İyi	Huzursuzluk - Letarjik	Letarjik veya şuur kapalı Hipotonj (+) veya konvulsiyon (+)
Nabız	Normal	Hızlı	Taşikardik veya nabız alınamaz
Solunum	Normal	Hızlı	Çok hızlı ve derin
Gözyaşı	Var	Yok	Yok
Gözler	Normal	Çökük	Çok çökük, kuru
Deri	Turgor normal	Azalmış	Çok bozulmuş
Ağzı Mukozası-Dil	Normal	Kuru	Çok kuru
Fontanel	Normal	Çökük	Çok çökük
Ateş	Normal veya hafif ateş	Normal veya üstü	Normal veya üstü
Tartı Kaybı	25 gr/kg	25 - 100 gr/kg	100 gr/kg
	Dehidratasyon yok	En az ikisi varsa orta	En az ikisi varsa ağır dehidratasyon

5. TEDAVİ

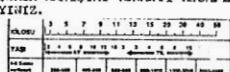
Günümüzde akut ishal tedavisi ilkeleri Tablo III ile özetlenmektedir.

Tablo III : Akut İshal Tedavi İlkeleri

- 1 — Su ve tuz kaybinin oral sıvı tedavisi ile karşılaşması
- 2 — Beslenmeye erken başlanması
- 3 — Özel durumlar dışında ilaç kullanılmaması

İshalli hastada durumun değerlendirilip tedavisi için Sağlık Bakanlığı önerisi doğrultusunda ishal tedavi şeması Türkiye'de uygulanmaktadır (Tablo IV). Bunu uygulayabilmek için önce «Akut İshalde Klinik Değerlendirme» tablosundan yararlanılır.

Tablo IV - İshal Tedavi Şeması

TEDAVİ PLANI A DEHYDRATASYONUN ÜZÜNLÜĞÜ ANNE- ÇOCUK İSHAL OLURSA SÜLFAT DÜĞÜLTÜMİZ	TEDAVİ PLANI B DEHYDRATASYONUN TÜZ-SÜKAR KARİSİMLİ İLE TEDAVİSİ	TEDAVİ PLANI C AĞIR DEHYDRATASYONUN ACİL TEDAVİSİ
1. ÇOCUK İSHALİN BASLAŞTIGINDA İTİDA- REN BÖL SU VE SİVİ İÇİŞLERİ VERİLMELİ (ANNE SÜLFÜ YARI YARIYA SULADIRILMIŞ İNĘK SÜTLÜ AZ SEKİRLİ QUY, SEFTALİ VE BİNA SUYU, AYRAN GİBİ). 2. SİNDİRİMİ KOLAY BİSLİRLERDEN 5-7 GÜNDE VERİLMELİ (FİRİNÇEDE PÜRESI, TİYİ İSMİ YÄĞSİZ ET). 3. DHİDRATASYON EŞİRTİLRİMLİ GÜZELNELLİ EŞŞER HERHANDE BİRLİT GÖRÜŞÜ 24 SAAT İÇİNDE MUTLAKA SAĞLIK KURULUSUNA BAŞVURMALIDIR. EGER SAĞLIK KURULUSUNA GELENE İLKANKI YOKSA ANNEYE TÜZ QUŞLAR KARİSİMLİ PACIT VERİP, NASIL KULLANACAKA İŞETLİYE ÇOCUKUN HER SULU KAKA YAPISINDAN SONRA 2 YAŞINDAN KÜCÜK ÇOCUKLARA 1 QUY BARDAGI 2 YAŞINDAN BÜYÜK ÇOCUKLARA 2 QUY BARDAGI VERİLMELİ YETİŞKENLER İSTEDİKLƏRİ KADAR İSHTƏLƏR ÇOCUK KUSARSA 10 DAKİKA BEKİMƏLİ SONRA YAVAŞ SEKİLE BU SOLÜSYONDAN VERİLECEK DİYƏMİLDİR.	1. DHİDRATASYON ALİRTİST OLAN ÇOCUKU SAĞLIK KURULUSUNDA MI AÇ 4 SAAT GİZLİM ALTINDA TUTUP, BU SÜRE İÇİNDE QU TAKLOYA GORE TÜZ- SÜKAR KARİSİMLİ VERİLTİ İLSAFLA- YIMIZ. (CHASTA İN KİLOSU BİLNƏRDİMDİ TASDIRDE YASINA GORE HISAPLAYINIZ) GÜZ KARİŞMLARI SİSLEŞME TÜZ-SÜKAR KARİSİMLİ EŞŞER BİSKÜVİ TAKLAR TÜZ- SÜKAR KARİSİMLİ VERİLTİ DƏVƏ DİNİZ ZƏSƏR ALMƏ VƏ ÇOCUKU DAŞA PAZLA JÜMLÜ ALŞIŞLA TUTMA OLA- NATNICE YOKSA ALŞIŞLƏNİ -ÇOCUK İSTƏDİKLƏ KADAR TÜZ- SÜKAR KARİSİMLİ İŞİMETİNTİ SOYLƏ- YIMIZ (2 GÜNLÜK PACIT VƏRİNİZ) -DHİDRATASYON ALİRTİLRİMLİ GÜZLEMƏSİNİ VE KURBANI BİRNƏ GURUR ELEMƏ SIZİ BASVURUGASINI SÖYLEYİNİZ. -ÇOCUK TÜZ SEKİR GRİYMİ VƏRİ- LEN PLAN A'DA ALİRTİLMİ SİVİ İÇİŞÇƏK VƏ SİNDİRİMİ KOLAY BİSLİ- LERDƏ DE VERİNGİTİ GÜZÜLTÜMİZ.	DANAR İCT (t.v.) SİVİ VƏRİNGİLTİRMƏSİNİZ? HAYIR → HAYIR COÇUK SİVİ VƏRİNGİLTİRMƏSİNİZ 1. İV SİVİ VƏRİNİZ 2.4-5 SAAT SONRA ÇOCUŞU TEKRAR DEĞERLENDİRIP UYGUN TEDAVİ PLA- NINƏ SSƏCİNİZ. HAYIR → EYET ACİL COÇNU IV TEDAVİ LƏŞ SİVİ DİNİZ TÜZ-SÜKAR KARİSİMLİ ILE PLAN B'DKİ GİBİ TEDAVİ VƏ BASVURUYUNIZ.

— Dehidratasyon bulgusu yoksa, bunun gelişmesini önlemek için Plan A

— Dehidratasyon varsa bunun ağızdan tuz-seker solüsyonu ile tedavisinde Plan B

— Dehidratasyon ağırsa, bunun acil tedavisinde Plan C uygulanmalıdır.

1. AĞIZDAN SIVI TEDAVİSİ — AST

İshal tedavisinde amacımız sıvı-elektrolit kaybını yerine koyabilmektir. AST ishalı kesmez, ancak kayıpları karşılar.

İshalli hastaların sıvı-elektrolit kaybı, yıllarca intravenöz tedavi yöntemi ile karşılanmıştır. İlk kez Darrow ve arkadaşları 1949 yılında parenteral tedaviye alternatif, oral glikoz-elektrolit solüsyonunu önermişlerdir. Daha sonra aynı konuda pek çok çalışma yapılmıştır (4).

Ağızdan verilen sıvinin içeriği şu gerçeklere dayanarak formülé edilmiştir.

1 — Glikozun barsaktan emilimi sodyum ve suyunda emilimini arttırr. Bu durum ortamda glikozun 56-140 mmol/L olduğu konsantrasyonda en yüksek düzeydedir.

2 — Glikoz ortamda 160 mmol/L düzeyini geçerse osmotik basıncı ile, barsaktan sıviyla birlikte sodyum ve potasyumda çeker.

3 — Artmış peristaltizm sıvi ve elektrolitlerin emilimini azaltır.

4 — İshalde dişkiyla kaybedilen sodyum ve günlük total potasyum gereksinimi de oral rehidratasyon sıvısıyla karşılanabilmelidir.

Bu koşullar altında oral sıvida sodyum 75-100 meq/L, potasyum 20-30 meq/L, glikoz 75-100 mmol/L sınırları arasında bulunmalıdır. Dünya Sağlık Örgütü bunları gözönüne alan standart bir solüsyon tipi önermektedir (Tablo V).

Tablo V : Ağızdan Sıvı Tedavisi Formülü

Sodyum Klrür	3,5 gr	Na	90 mmol/L
Sodyum bikarbonat (veya Trisodyum sitrat)	2,5 gr	K	20 mmol/L
Potasyum klorür	1,5 gr	Cl	80 mmol/L
Glikoz	20 gr	Sitrat	10 mmol/L
		Bikarbonat	30 mmol/L
		Glikoz	111 mmol/L

Karışimdaki bikarbonat, glikoz ile birleştiği için saklanma güçlüğü yaratmakta bu nedenle eşdeğer etkinlikteki sitrat tercih edilmektedir (6).

Bu standart karışım bir litre kaynayıp soğutulmuş suda eritilir. Su kaynatma olanağı bulunmayan bir yerde temiz bir kuyu veya kaynak suyu da kullanılabilir.

Bazı araştırmacılar karışımındaki 90 mmol/L yoğunluktaki sodyumun hipernatremi oluşturacağını iddia etmektedir (8). Oysa gelişmekte olan ülkelerde kullanılan sıvının özellikle rehidratasyon fazında çok nadir olarak hipernatremi geliştirdiği bilinmektedir. Bu sorun olasılıkla rehidratasyon fazını tamamlamış bir çocukta verilen fazla sıvuya bağlıdır.

AST Kullanma Özelliği

- 1 — Dehidratasyon bulgusu yoksa ağızdan sıvı tedavisi hipernatremiye yol açmamak için verilmez.
- 2 — Dehidratasyon belirginse
 - 4 - 6 saat gözleme alınır
 - Tuz - şeker karışımı sıvısı, her dışkılama sonrası;
 - 2 yaş altında 50 - 100 cc
 - 2 yaş üstünde 100 - 200 cc verilir. Kusma olursa uygulama ya da 10 dakika ara verilir.

Dehidratasyon bulguları kaybolmuşsa idameye geçilir. Bu evrede iki kez oral sıvı bir kez düz su verilmesi hipernatremiye karşı bir önlemidir.

Su ile oral dehidratasyon sıvısının karıştırılıp verilmesi halinde glikoz yoğunluğunun düşmesi onun barsakta yarattığı emilim fonksiyonunun bozulmasına yol açacaktır (9). İdame, ishal tamamen bitinceye kadar sürdürülür.

Oral sıvı bir kaşıkla sık sık çocuğun ağızına verilir. Ağızını açmazsa damlalıkla dişlerinin arasından akıtolabilir. Gözyası tadındaki sıvı oral almayı reddeden bebekte nazogastrik yolla verilebilir.

Kontaminasyonu önlemek için hazırlanan sıvı ağız kapaklı kaptı saklanmalı, 24 saatten sonra kalmış kısım kullanılmamalıdır. Paketleri depolama, 30° altında nemsiz ortamda yapılmalıdır (1).

Tuz - şeker karışımı alüminyum paketlerde, Sağlık Bakanlığı'ncı sağlık kuruluşlarına ücretsiz olarak dağıtılmaktadır.

Ellerde karışımı hazırlamak mümkün değildir. Bir çay kaşığı sofra tuzu, 8 çay kaşığı şeker bir litre suda eritilmelidir. Bu tür karışımın potasyum içermez, tuzun fazla konması hipernatremi yaratabilir. Sitrat ya da bikarbonat içermez. Bu dezavantajları nedeniyle evde hazırlanan karışım, hiçbir zaman hazır paketlerin yerini tutmaz, ancak su kaybının önlenmesi için ishalin başlangıç aşamasında ve paketlerin temin edilemediği durumda kullanılmalıdır. AST tedavisinde kullanı-

lan karışım ile ayran yapılarak bebeğe içirilmesi de anneye öğütlenebilir (Tuz ve şeker içeren super ayran) (3).

AST Kontrendikasyonları ve İtravenöz Tedavi Gereken Durumlar :

- 1 — Hasta şoktaysa
- 2 — AST kusmayı artırıyorrsa
- 3 — Ağır elektrolit kaybı, asidoz ve infeksiyon, intravenöz sıvayı ve antibiyotiğe gerektiriyorsa AST kullanmakta ısrar edilmez.

2 — BESLENME

Akut ishalde barsaktan emilim kapasitesi % 60 dolayında sürmektedir. Bu nedenle eski bir anlayışla beslenmenin kesilmesi yada azaltılması fizyolojik bir anlam taşımaz. Aksine beslenmeyi sürdürmek barsak hasarının erken iyileşmesini sağlamakta, çocuğu beslenme bozukluğu tehlikesinden korumaktadır.

— Hafif olgularda beslenme :

Dehidratasyon yoksa AST uygulanmaz. 4 - 6 aydan küçükse, anne sütü, karışık besleyiyorsa, formula ya da inek sütü, ayran, elma, havuç ve şeftali suyu, muz verilebilir.

6 aydan büyüğse, pirinç lapası, elma, yoğurt, yağısız et verilebilir.

Daha büyüklerde de aynı ilkeler geçerlidir. Yağlı besinler çiğ sebzeler, meyve peristaltizmi arttırlırlar. Fazla tatlı maddeler hiperosmolalite ile lümene su çekip sıvı kaybını arttırlırlar.

— Orta ağırlıkta olgularda beslenme :

4 - 6 saatlik gözleme alınan hastaya AST verilir. Rehidretasyon bittince idameye geçirilir. Beslenmeye yukarıdaki prensiplerle başlanır.

Ağır ishalde beslenme :

Hastanın intravenöz (yada oral) rehidretasyonu tamamlanınca beslenmeye sık ve az miktarlarla başlanır.

3 — İlaç Tedavisi

İshalde antibiyotik uygulaması günümüzde çok sınırlıdır (Tablo VI) (7). Kolera için önerilen Tetrasiklin, 8 yaşındaki çocuklarda dişlerde boyanmaya yol açabilmekte, buna karşın alternatif ilaçlara oranla Vibrio'nun ekskresyon süresini belirgin ölçüde kısaltmaktadır.

Antidiaretik ilaçların dışkıyı katılıştırma dışında bir etkisi yada tedavi değeri bulunmamakta, aksine peristaltizmi azalttığı için barsaktan ajan patojenin invazyonunu artırabilmektedir.

Tablo VI : Akut İshalde Tedavi

KOLERA

TETRASİKLİN	FURAZOLİDON	ERİTROMİSİN
50 mg/kg/gün	5 mg/kg/gün	30 mg/kg/gün
4 dozda - 3 gün	4 dozda - 3 gün	3 dozda - 3 gün

SİGELLA

AMPİSİLİN	TMP - SMX
100 mg/kg/gün	10 mg/kg - 40 mg/kg
4 dozda - 5 gün	2 dozda - 5 - 7 gün

İNTESTİNAL AMEBİASİS :

METRONİDAZOLE	İODOQUİNOL	ORNİDAZOLE
35 - 50 mg/kg/gün	30 - 40 mg/kg/gün	20 - 30 mg/kg/gün
3 dozda - 10 gün	3 dozda - 20 gün	2 dozda - 10 gün

GIARDİASİS

QUNACRİNE HCL	FURAZOLİDONE	TİNİDAZOLE
6 mg/kg/gün	8 mg/kg/gün	50 mg/kg/gün
3 dozda - 5 - 7 gün (maximum 300 mg)	3 - 4 dozda 7 - 10 gün	Tek dozda

METRONİDAZOLE

15 mg/kg/gün
3 dozda - 7 gün

B. COLİ

METRONİDAZOIE
35 - 50 kg/gün
3 dozda - 5 gün

CRYPTOSPORODİASİS

SPİRAMYCİN (?) 1 gram/gün
3 dozda 14 gün
TEDAVİ ETKİNLİĞİ HENÜZ TARTIŞILIYOR.

İNTESTİNAL CANDİDİASİS

1.000.000 Ünite x 4/gün
5 gün

KAYNAKLAR

1. Ağızdan sıvı tedavisi : *Diarrhea Dialogue*, 1984, 19 : 8
2. Behrman RE Vaughan VC : *Nelson Textbook of Pediatrics*. 13. Ed. W.B. Saunders Comp. Philadelphia, 1987, p : 554, 792.
3. «Control of diarrhoeal diseases in Turkey» Report on a Children Survival and development revolution project. Unicef, Ankara Turkey. 1984, p : 22.
4. Egemen A : Kırsal Bölge Koşullarında Çocuk İshallerinde Ağızdan Sıvı Tedavisinin Değeri. Doçentlik Tezi. H.Ü.T.F. Toplum Hekimliği Bilim Dalı, 1977.
5. Hamilton JR : Treatment of Acute Diarrhea. *Pediatr Clin. North Am.* 32 : 419-427, 1985.
6. Lindo-Salazar E Sack BR Woo CE et al : Bicarbonate versus citrate in oral rehydration therapy in infants with watery diarrhea : A Controlled clinical trial, *J. Pediatr.*, 1986, 108 : 55 - 60.
7. Mandell GL Douglas RG Bennett JE : *Principles and Practice of infectious diseases*. New York : Churchill - Livingstone; 1990.
8. Pizarro D Castillo B Posada G et al : Efficacy comparison of oral rehydration solitions containing either 90 or 75 milimols of sodium perliter .*Pediatr.*, 1987, 79 : 190 - 195.
9. Pizarro D Posada G Villavicencio N e tal : Oral Rehydration in hypernatremic and hyponatremic diarrheal dehydration *Am. J. Dis. Child.* 1983, 137 : 730-734.